

V terapeutické dílně Slunečnice přivítali jaro

V dílně ručních prací a šití hendikepovaní vyrábí dekorativní a upomínkové předměty z papíru, textilu i přírodních materiálů. Učí se různé výtvarné techniky a zapojují i svou fantazii. Foto: Jana Karasová

Výrobou velikonočních dekorací a také sázením stromků přivítali jaro v Sociálně terapeutické dílně Slunečnice ve Dvoře Králové nad Labem, kterou v týdnu navštěvuje devatenáct lidí s mentálním hendikepem. „Jsme rádi, že tady dílny máme a nemusíme s Jirkou dojíždět do Trutnova,“ říká pan Vágnér, spokojený rodič jednoho z klientů služby, kterou ve městě pátým rokem zajišťuje zdejší farní charita. Hendikepovaní tu formou terapie pracují hned v pěti dílnách. Zahradníci a starají se o domácí zvířata, věnují se šití a ručním pracím, uklízí a perou, vaří a také prodávají v charitním obchodě.

Ve Slunečnici je veselo, ale nikdo nezahálí

„Do dílny chodím moc ráda. Na Velikonoce jsme zdobili vajíčka. Někdy prodávám taky v krámku. Mám tady i hodně kamarádů,“ vypráví usměvavá Míša, která miluje módu a zrovna se učí přišívát knoflíky. Je jí dvaadvacet, přes týden žije v chráněném bydlení a na víkendy jezdí domů.

Dobrá nálada nechybí ani Jirkovi, který teď vyrábí vlněné koberečky pro dekoraci

do bytu nebo na chalupu. Lucka zase šije na stroji zdravotní polštářky, které pak plní obilím. „Je to dobré třeba na bolavá záda,“ vysvětluje. Martin právě háčkuje novou tašku. Honza stříhá cenovky na zboží do charitního obchůdku. Zuzka vyrábí šablony pro srdíčka na bylinky... Všichni tvoří pod odborným dohledem trpělivých asistentek. Je vidět, že tu mají bezvadnou partu, ruční práce je opravdu baví a dělají pokroky.

Každý má své tempo

„V naší dílně pomáháme lidem s lehkým nebo středně těžkým mentálním postižením ve věku od 16 do 64 let, kteří nemohou najít uplatnění na otevřeném nebo chráněném trhu práce. Učíme je novým pracovním dovednostem a trénujeme jemnou motoriku. Vedeme klienty také k co největší sebeobsluze a samostatnějšímu životu. Jsou tu v kontaktu s vrstevníky i obyvateli města,“ přibližuje poslání služby její vedoucí Kateřina Hlaváčková a doplňuje: „Máme pestrrou nabídku činností a snažíme se vždycky přizpůsobit tempu a hendikepu

klientů. Držíme se hlavně tradic a ročních období, před svátky i pečeme perníčky. Výrobky z dílen pak prezentujeme na prodejních výstavách a v terapeutickém obchodě, který jsme otevřeli loni v září. Klienti se tu při prodeji učí také komunikovat s veřejností nebo zacházet s penězi.“

Společné zážitky

O desáté se už všichni těší na společnou svatčinu, kterou si sami připravují v rámci dílny kuchyňských prací. Předtím se ale ještě rozprávějí o zážitcích z předešlého dne. „Včera jsme byli v Chotěborkách sázet stromky. To dělám moc rád. Člověk se pěkně zapotí,“ dozvídáme se od Jirky Vágnera, který chodí do Slunečnice pravidelně kromě prázdnin, a ostatní se hned přidávají. I přes aprílové počasí se jim prý podařilo vysadit rovných šestnáct stromů. Na zahradě pracují celý rok, na podzim hrabou listy a sklízí ovoce. Martin se také stará o králíky na faře.

Terapie v charitním obchodě

V sadu pomáhá i Zdeněk, který bydlí s rodiči v rodinném domě se zahradou, a tak se nebojí žádné práce. Právě se učí prodávat v tréninkovém obchodě Slunečnice v Havlíčkově ulici. S pomocí asistentky obsluhuje zákazníky nebo připravuje a oceňuje zboží. V nabídce tu mají výrobky z dílny a také bazárek s darováním oblečením. „Věci nejdřív třídíme, pereme a pak sušíme v sušičce,“ popisuje se zapálením Zdeněk. Nákupem v terapeutickém krámku můžete i vy udělat radost sobě nebo druhým a současně podpořit charitu. Originální i užitečné výrobky klientů se prodávají také na jarmarcích, v informačním centru nebo přímo v dílně.

Jana Karasová

Kde nás najdete? nám. TGM 40, 544 01 Dvůr Králové nad Labem • Otevřeno: PO - PÁ od 8 do 16 hod. • Kontakt: tel. 491 616 360, 731 401 417, email: slunecnice@charitadk.cz. Tréninkový obchod: Havlíčkova 14. Farní charita ve Dvoře Králové n/L poskytuje také služby: osobní asistence, občanskou poradnu, Centrum pro rodinu Klubko, Klub Labyrint, Nizkoprahové zařízení pro děti a mládež Střelka. Více na www.dk.charita.cz.

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

■ AKTUALITY

Vrchní sestra Viera Ivanovová získala vysoké ocenění

Hradec Králové: Viera Ivanovová, vrchní sestra hradecké Domácí hospicové péče, získala stříbrné ocenění Sestra roku 2015 v kategorii Sestra v managementu a vzdělávání. Cenu převzala 30. března v Praze. Záštitu nad oceněním převzala Dagmar Havlová za Nadaci VIZE 97, dále MZ ČR, MPSV ČR a primátorka hlavního města Prahy. Odborným garantem soutěže je Česká asociace sester.

Viera Ivanovová pracuje v Charitní ošetrovatelské službě Oblastní charity Hradec Králové od roku 1998. Pacienti mají sestru velmi rádi. Je obětavá a profesionální. Zasloužila se o vznik Domácí hospicové péče v roce 2013. Navázala spolupráci s úřady, Fakultní nemocnicí Hradec Králové, praktickými lékaři, pečovatelskými službami a dobrovolníky. K ocenění gratulujeme!

Petra Ziková, www.charitahk.cz

Vrchní sestra hradecké Domácí hospicové péče Viera Ivanovová obdržela stříbrné ocenění Sestra roku 2015. Foto: archiv OCH Hradec Králové.

Dobrovolnice havlíkobrodské Charity získala cenu Křesadlo

Havlíčkův Brod: Zlatuše Hejkalová, stálá dobrovolnice zdejší Charity, převzala 8. dubna ocenění Křesadlo za rok 2015. Tato cena pro obyčejné lidi, kteří dělají neobyčejné věci, se uděluje od roku 2001. Její symbolika je zřejmá, dobrovolníci jsou těmi, kdo pomáhají vykřesat jiskry lidství. Paní Zlatuše dobrovolnicí v Nemocnici Havlíčkův Brod od roku 2008. Věnuje se pacientům na LDN. Vytváří pro ně volnočasové aktivity, jako jsou společenské hry, povídání, předčítání nebo trénování paměti, a také pomáhá při skupinových aktivitách. K ocenění gratulujeme!

Hana Fikarová, www.hb.charita.cz

Nové pečovatelské služby v Třebechovicích a okolí

Třebechovice pod Orebem: Charitní pečovatelská služba zdejší farní Charity poskytuje od března nové služby. Ve městě i okolních obcích teď nabízí také doprovod klientů k lékaři, na úřady apod. Dovož obědů zajišťuje nově i pro seniory, nemocné a zdravotně postižené z Týniště nad Orlicí. Novinkou bude také Půjčovna kompenzačních pomůcek. Klientům dále poskytuje

služby jako jsou zajištění stravy, pomoc s hygienou a oblékáním (koupel možná i ve středisku), nákupy, donášku léků a pochůzky, úklid a praní prádla. Kontakt: Marie Nejmanová, tel: 495 592 283, 734 461 836, email: chps.nejmanova@seznam.cz. Více na www.trebechovice.charita.cz.

Alice Doksanská

V Litomyšli mají poklad

Litomyšl: Věra Rybenská, která byla v roce 2012 oceněna Stříbrným charitním křížem, letos oslavila 85 let. A už víc než 15 let věnuje svůj čas a energii pomoci potřebným. Právě tak dlouho je dobrovolnicí litomyšlské Farní charity; navíc spoluzakladatelkou Charitního šatníku pro pomoc lidem v nouzi. Ráda pracuje na zahrádce a žije čilým společenským životem. Je takovým „pokladem“, ze kterého se těší mnoho druhých. Vše nejlepší k jubileu!

Martina Soukupová, www.litomysl.charita.cz

Sestra Daisy je lékařkou v nemocnici v Dillí

Severní Indie: Indická sestra Daisy, která díky finanční podpoře našich dárců loni vystudovala Lékařskou fakultu UK v Hradci Králové, je už opravdovou lékařkou. Ve své zemi úspěšně složila registrační lékařské zkoušky a v lednu získala potřebné osvědčení. V březnu nastoupila na roční praxi na internu v katolické nemocnici v Dillí, kterou spravuje tamní biskupství a je jednou z nejuznávanějších v Indii. „Jsem šťastná, že jsem lékařkou. Mohu hodně udělat pro pacienty, pomáhat chudým a potřebným a těm, kteří trpí,“ píše ve svém dopise sestra Daisy a také děkuje všem svým dárcům: „Drazí přátelé, každému z vás bych chtěla osobně poděkovat za Vaši podporu a vstřícnost během mých studií v Česku. Jsem ráda, že jsem některé z vás mohla poznat i osobně. Bůh mi skrze vás ukázal svoji lásku. Nesu Vás ve svém srdci a modlím se za vás.“ Více na www.adopce.hk.caritas.cz.

Z dopisu sestry Daisy

Sestra Daisy z Indie. Foto: archiv Adopce na dálku DCH HK

Velikonoční poděkování

Letohrad: Každoročně při obřadech Zeleného čtvrtka děkuje farář Václav Vacek lidem, kteří slouží druhým. Květinu přijalo zástupně čtrnáct lidí za všechny rodiče, kteří se starají o své děti, za sestry a dobrovolníky z Oblastní charity Ústí nad Orlicí, za lidi, kteří doma pečují o nemocné, za lidi, kteří pracují pro farnost, za ty, kdo pracují s mládeží ve Skautu a Orlu, za dobrovolníky ve válečných oblastech Ukrajiny a za dárcе krve.

Iva Marková, www.uo.charita.cz

■ KALENDÁŘ NA KVĚTEN A ČERVEN

Benefiční PUCCINI GALA pro hospic

22. 5. v 19.00, Divadlo J. K. Tyla Červený Kostelec. Účinkují zpěváci a hudebníci z Konzervatoře Pardubice. Z výtěžku bude podpořen Hospic Anežky České, středisko Oblastní charity Červený Kostelec. Více na www.hospic.cz.

Pohádkový les

4. 6. ve 14.30, Dvůr Králové nad Labem (start u nemocnice). Pohádkovou trasu zvládnou předškoláci i mladší školáci. Vstupné dobrovolné. Pořádá Farní charita Dvůr Králové nad Labem. Více na www.dk.charita.cz.

■ VZDĚLÁVÁNÍ

Semináře: Domov sv. Josefa Žireč

7. 6. – Seminář pro pracovníky domácí péče

14. 6. – Seminář pro sociální pracovníky

23. až 24. 6. – Seminář pro blízké nemocných (na Kuksu)

Podpořeno z Programu švýcarsko-české spolupráce. Přihlášky a info: www.domovsvatehojosefa.cz/vzdelavani

14. a 28. 5. – Přednášky Bylinkové zahrady Josefa Kamela

Přihlášky a info: rousar@pro-charitu.cz. Více na www.domovsvatehojosefa.cz.

Exercicie: P. Elias Vella OFM Conv.

15. až 19. 6. – Ježíš můj přítel (o modlitbě), Kino Luník Červený Kostelec. Přihlášky a info: www.ochck.cz. Pořádá Oblastní charita Červený Kostelec.

■ NAPSALI NÁM

Setkání s podporovanou dívkou a její rodinou

V programu Adopce na dálku jsem zapojen už několik let. Shodou okolností jsem byl vyslán do Bangaloru na služební cestu, a tak mě napadlo, že bych se mohl sejít s podporovanou dívkou Nehou Veronicou a její rodinou. Z hradecké charity mi vyšli vstříc, stejně tak z kanceláře ASHA, která program zajišťuje na indické straně.

V úterý 23. února si mě měl někdo z ASHA vyzvednout. Nakonec mě čekalo lidí hned několik: otec Patrick, sestra Juliana, jedna z učitelek a maminka Nehy Veroniky, která tam byla také. Podstoupili náročnou dvouhodinovou cestu přes celé město a ještě na mě čekali, než jsem skončil pracovní jednání. I tak byli samý úsměv.

Doprava v Bangaloru představuje pravé dobrodružství, na které Evropan není zvyklý. Otec Patrick je ovšem zkušený řidič, takže jsme cestovali nejen bezpečně, ale také svižně. Navštívili jsme Střední školu sv. Karla, kam Neha chodí. Dozvěděl jsem se, že má ve třídě 93 spolužáků a žádného spolužáka, že výuka trvá 3 hodiny v kuse a pak teprve přijde přestávka na oběd. Mít vůli se za takových podmínek učit ve mně vzbudilo velkou úctu.

Dále jsme cestovali k dívce domů, kde nás čekal také její tatínek a bratr. Její rodina mluví tamilštinou, což je jeden z nejstarších

jazyků světa, a je už po generace katolická. Jejich byt byl jednoduchý a skromný, ale také čistý a opravený. Dostal jsem kokosový ořech s brčkem. Čerstvá šťáva z kokosu je jeden z nápojů, které cizinci mohou v Indii pít bez obav (podobně jako balenou vodu).

Neha mi ukázala své školní diplomy a medaile. Pochopil jsem, proč nebyla v jazyce hindi tak úspěšná jako v jiných předmětech - je to pro ni totiž už čtvrtý jazyk po angličtině, kannadštině a zmíněné tamilštině. Ptal jsem se, co chce dělat, až skončí střední školu. Řekla, že by ráda k vojenskému námořnictvu. Zarazilo mě to. Dívka o dvě hlavy menší než já, křehké postavy, která potřebovala péči charitativních institucí, si volí takovou kariéru. Otázal jsem se rodičů, co oni na to. Maminka bez zaváhání a s jiskrou v oku řekla, že je to volba jejího dítěte a že věří, že to dokáže a chce jí v tom maximálně podpořit. Pak jsem jim předal několik drobností, sám jsem dostal nevšední dary v podobě šály, turbanu a věnce (pumaly), které obstarala ASHA. Vyfotili jsme se, všechny krátce pozdravila i manželka, pomodlili jsme se a rozloučili.

Tím ale večer neskončil. Otec Patrick mě vzal se sestrou na večeři a pak do prostor ASHA. Byl jsem ještě plný dojmů z návštěvy, zatímco mi podrobně vysvětloval mechanismy, jakými se vybírají děti do adopce. Dávají podporu nejvýše jednomu dítěti v rodině, které nesmí být jedináček (výjimka jsou sirotci). Rodiny se průběžně navštěvují a jsou mezi nimi některé velmi chudé. Až tak, že se při návštěvě do jejich příbytku ani nevejdou.

Dále mě seznámil s transparentností financování. Každé dítě disponuje spolu s jedním z rodičů reálným účtem v bance, kam nadace přímo posílá příspěvky z Čech. Shromažďuje veškeré podklady o tom, co by měla rodina za vzdělání zaplatit. Pokud to nezaplatí, situace se řeší, napřed domluvou, pak případně ukončením. Tato pravidla mi přijdou uvážlivá a moudrá. I když to není to hlavní, co si ze setkání odnáším, myslím, že je dobré, aby se o tom vědělo. Také jsem dal otci Patrickovi neformální dar, aby ho použil dle svého uvážení. On však dar zapsal formálně na nadaci a poslal mi potvrzení elektronicky. Na pořádku a transparentnosti mu prostě záleží.

Jsem rád, že jsem se mohl s Nehou Veronicou setkat. Uvědomuji si, že to není moje zásluha, že mohu někomu platit vzdělání ze svého nadbytku. Není ani mou zásluhou, že jsem se narodil na jiném místě planety, kde je větší hojnost. Proto cítím, že vděčnosti, které se mi dostalo, nejsem hoden.

Karel Macek

Dárce Karel Macek na návštěvě v indické škole, kde se učí dívka Neha (uprostřed), kterou podporuje ve vzdělání v projektu Adopce na dálku. Foto: archiv Adopce na dálku DCH HK